

Ősbe fordult

Ősbe fordult esti nyár,
simogató légy szellő.

Miért hozod vissza a pillenatot?
Hogy átéljem újra?

Talán soha nem volt elmúlt év.
Mint eser estendő.

Jégdallá vált életem
Most egyszerre olvastja fel a múlt őrző lánnya.

Sívemben látnam még, almatlan almon;
Mint vidégségben renegő, s felszóró süllemő.

Most aranydarga levetelből
Zeli át a fény. Most ne félj.

Megállító emlékeset.
Itt maradhatnál?

Nem, nem lehet.
Már hull a sötét.

Aurora

Fényesdva schara st,
A nyári égbolt gondolatán.

Csillagoknál ragyogóbb,
Mi feltámad az éjszakán

Éffekete néves költő
Feltűnt egy hófehér;

Sütkérét vet lépte,
Nem viasztja komor lég.

Szenziust út mi kél.
Hidat ves két part között;

Bizonyosság születés.
S eltölti a mindenséget.

Tova tűnő árnyak..
Áldott send honol.

A békét hozta el;
Így vigyáz minden élmődöt.

Tűzlovak

Nem kell a tudat,

Sőt végte a nyomában,

Az igazi nyugodt seled!

Mögötte pusztító tűz;

Ha megállsz, élés ... felment.

Telhet sőt tovább!

Lángoló tűz, izdó párat...

Érezd át ... sekedt utat mindenfelé!

Gyorsabban!!

Hé! a szél sillepít.

Aki nem végtelen veled,

Azt eléri a léngővihar.

De hogy ne éjjen el?

Mikor a lélekből faked!

Mégis... ha nem végtelen...

Ugy érzem, benned elhanyagol.

felet

Fény, árny, barok, labonyonok.
ösvény, melyen át futok.

Mere?

Bármel járhat, nem lehet...
Mint egy fűvel keskeny.

Száz futok tovább, rohanok.
Utolémet? Ellújjak...

Lehet esk?

Hátvanízet. Nem látom.

Előttem is,
utánam is.

Csár Röd.

Sűrűség.

Alap alapot.

Egy helyben, nemegye...

Mere?

Adj felet!